

- Безбожниците!
- Нищо не можи да ги накара да обикнатъ католическата, апостолека религія.
- За туй ми са види че сме много снисходителны.
- Не ги горимъ доста.
- Туй е първото *ауто-да-фе*, отъ когато е стъпиль на престола младыйтъ царь.
- А пакъ во времето на другия . . .
- Во времето на светия царь, Филиппа II . . .
- Не са минуваше една недѣля безъ да видимы нѣщо . . . каквы церомоніи, каквы тържества!
- И никога не ны оставяха да чакамы.
- Не като днесъ.
- На опрѣделеня часъ наченвахъ.
- Често и по напрѣдъ.
- Много точно . . . бѣхъ толкози трѣбаше да наченвать рано.
- Азъ дѣто ма глѣдате тука, приложи самодоволно единъ бѣлокосъ старецъ, виждалъ съмъ да изгорѣтъ на день девендесетъ души. »
- И Множеството изгледа съ удивлѣніе стареца.
- « А! тако ми Бога славно нѣщо бѣше. Тъкмо девендесетъ! сичкытъ Мавры, и другы толкозъ въ прѣдныя день . . . Бѣднытъ бѣхъ изнурены отъ трудъ . . . немахъ силы вече . . .
- Кои?
- Членовѣтъ на Инквизиціята и приготовителитѣ на огъня! Но царь Филипъ II, който дохождаше първий и си отхождаше найпослѣденъ, не са уморяваше повече отъ васъ, отъ мене.
- Той бѣше царь, защитникъ на вѣрата!
- Но и днешныйтъ Инквизиторъ, и Архіепископътъ на Валенція, Ривейра, не сж подолны
- Герцогъ де Лерма не смѣ.
- Думамя даже че *ауто-да-фе* на идущия вторникъ са рѣшило безъ неговото мнѣніе.
- Какъ, идущыйтъ вторникъ?
- Ето какъ ще стане ще излѣзатъ днесъ Петъкъ, отъ тъмницата, ще останатъ, три дни наредъ